

gjøre det for det øvrige Kongerige, da der her kun træffes Billighedsforanstaltninger overfor disse Beboere, paa Grund af deres aldeles forandrede Forhold? Alle de Forhold, der foreligge i Incorporationslovene ere jo byggede paa Hensyn til Indvaanernes Tarv, og samme Hensyn vil med Conseqvents gjøre sig gjældende overfor Sønringen; altsaa, det bliver billigt og retfærdigt at vedtage et Forslag, som gaaer ud paa en Bemyndigelse for Regjeringen til at undtage enkelte Personer i de incorporerede Districter, thi ellers ere de uheldigt stillede ligeoverfor andre Personer i disse Districter, men det kan ikke føre til, at vi skulde atter incorporere hele Kongeriget i de incorporerede Districter ved at udvide Bestemmelserne for disse til Kongeriget; det vilde virkelig være en Modsigelse. Naar man indrømmer de 16,000 af de incorporerede Districters Beboere Undtagelser i alle Næringsforhold, saa er det en consequent Regel, at man ogsaa gjør denne Undtagelse gjældende ligeoverfor de 4 eller 5,000 Søfolk, og Andet forlanger jeg ikke.

**Indenrigsministeren:** Forsaavidt Forslaget angaaer de nuværende Skibsførere, saa har jo allerede Loven af 16de Februar 1866 taget et lignende Hensyn til dem som det, Loven af 19de Februar 1861 tog til de kongerigste. Det hedder blandt Andet i dens § 13: „Forsaavidt Billighed ellers maatte tale for at tilstaae Skibsførere, der have faret forinden den 1ste April 1867, den ovenomhandlede Ret, skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til at indrømme Saadant ved særlig Bevilling“. Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok ikke kunne nægte, at denne Bestemmelse er ligesaa syldig som den i Loven af 19de Februar 1861 for Kongerigets Vedkommende; jeg mener i alt Fald, at det har været Hensigten med Loven af 16de Februar 1866 med Hensyn til de nuværende Skibsførere at tage det samme Billighedshensyn, som Loven af 19de Februar 1861 tog til de daværende Danske. Der kan muligviis paavises en ubetydelig eller mindre betydnende Forskjellighed mellem disse to Undtagelsesbestemmelser i de to forskjellige Love; men det forekommer mig at være fuldstændig uberettiget, naar man vil fremstille Forholdet

saaledes, at man nu den 1ste April 1867 med al Strengthed gennemfører i disse forhenværende slesvigste Districter de danske Søfartslove, uden at admittere Undtagelser deri, thi dette er ikke Tilfældet. Man har allerede den 16de Februar 1866 vedtaget Bestemmelser om, at Billighedshensyn kunne gjøre sig gjældende; men det er i mine Tanker noget heelt Andet, naar man ikke alene vilde tage et Billighedshensyn til de nulevende Personer og opretholde de nu bestaaende Forhold for disse Personers Vedkommende, men ogsaa, som den ærede Forslagsstiller vilde, paa aldeles ubestemt Tid, i Almindelighed, give en videregaaende Bevillingsmyndighed for disse Districter end den, der bestaaer i Kongeriget for ganske tilsvarende Forhold. Jeg skal ikke ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand benægte, at Sønringen er Hovednæringen for Marstal; men han maa dog ogsaa troe, at der er andre Steder i Kongeriget, hvor Sønringen spiller en lignende Rolle, uden at man dog har seet sig foranlediget til at gjøre lignende Undtagelser fra den almindelige Lovgivning for disse Steders Skyld.

**Steenstrup:** Jeg kan ikke frasælbe Drødet; thi den ærede Minister gaaer virkelig ikke strengt consequent frem. Ligesaa lidt, som man har villet borttage Næringen fra andre næringsdrivende Personer i de incorporerede Districter, skjøndt man ikke vilde indrømme en saadan Næring i Kongeriget, ligesaa vist maa Billighed tale for, at man gjør den samme Regel gjældende ligeoverfor Søfarten, og, naar den høitærede Minister siger, at det vil ikke være billigt at fritage Søfolk i de incorporerede Districter for forlangte Qualificationer, naar man ikke vilde give en lignende Fritagelse i Kongeriget, saa siger jeg: Jo, det vil man ikke komme til, thi, hvis man vilde fritage dem for Noget, som man ikke consequent vilde gennemføre her, saa er det ikke billigt. Altsaa, det ligger i Ordet billigt, som er taget af den provisoriske Lov af 3die September 1863, som altsaa, mine Herrer, kun har været gjældende i 3 Aar og aldrig er bleven nogen endelig Lov; maa jeg spørge, naar der er en Undtagelse i denne Lov, som kun har bestaaet i 3 Aar, er det saa rimeligt, at man slaar denne Undtagelse ihjel